

A TARTALOMBÓL

- Játszva együtt - együtt játszva
- A "Csonka-torony" Alapítvány hírei
- Ünneplőben
- Anyák napja közeledik
- A húsvéti ünnepek időpontjai
- Itthon kicsit megpihenni...
- A jogosítvány meghosszabbításáról
- Hogyan?
- Húsvét
- Versek, prózák
- Labdarúgás
- Egy kis focinosztalgia
- A hagyományt őrizve
- Idézetek
- Anyakönyvi hírek
- Vérüket adták
- Könyvajánló

MOST SEM

Sokan hiányolják lapunkból az önkormányzatról szóló cikkeket. Sajnos ennek okát nem rajtunk, nem bennünk kell keresni.

Mi minden szám megjelenésekor megkerestük az önkormányzatot. E-mailben, telefonon, személyesen. Mikor hogyan. Aztán vártunk, vártunk, vártunk. Cikk, írás, tájékoztatás egyszer sem jött. Most sem.

Telefonon azt a felvilágosítást kaptuk, hogy az egészségház munkálatai rendben zajlanak. A sítér teleppel vannak némi problémák, de a dolgok jelenlegi állása szerint Kecel fogja üzemeltetni. A falunap időpontja még odébb van, arról majd külön tájékoztatóval jelentkezik az önkormányzat. Ennyi. Nem több, és nem kevesebb.

Hogy mi áll a dolgok háttérben, nem tudjuk. Egy valamit tudunk. Mi nem akarjuk senkire ráerőltetni magunkat. Csak írni, mesélni akarunk a helyi dolgokról, az itteni emberekről.

Mindenki öröme. Sokáig.

Kéri Ferenc

ÖN KIADVÁNYUNK MEGVÁSÁRLÁSÁVAL EGYESÜLETÜNKET TÁMOGATJA, S ÍGY LEHETŐSÉGET BIZTOSÍT, HOGY A JÖVŐBEN IS MEGJELENHESSEN LAPUNK.

KÖSZÖNJÜK!

JAJ! A SZÁMOK, A SZÁMOK

Érdekes adatra bukkantam az interneten kutatva Soltszentimrével kapcsolatban. Azt hittem először nem jól látok. Megtöröltem a szemem. Újra megnéztem. Nem láttam rosszul. Elöttem állt a rideg valóság.

Lássuk, mit mutatnak a 2001. évi népszámlálási adatok nálunk.

A község lakóinak nemzetiségi kötődése: 81,1% magyar, ebből 2,3% szlovák; ismeretlen, nem válaszolt 18.9%.

Ez az, ami elriasztó. Ennyien nem tudják, nem akarják tudni, mik és kik is valójában? Lehet, hogy ez általános. Mindenhol ugyan ilyen számok jöttek ki, legyintenek rá talán néhányan.

Lássuk, szomszédjaink hogyan is vallottak ugyanerről. Ott hányan nem ismerték származásukat, hányan nem válaszoltak erre a kérdésre. Izsák 6,1%, Akasztó 5,8%, Szabadszállás 4,4%, Kiskőrös 4,0%, Tabdi 2,8%, Csengőd 2,4%, Fülöpszállás 1,6%, Kaskantyú 1,4%, Páhi 1,2%.

Hát, így már mindjárt más. Így még elszomorítóbb. Nem az a baj, hogy nem vallották magyarnak magukat, hanem az, hogy semmilyenek. És a baj itt kezdődik. Már akkor is itt kezdődött. 2001-ben. És azóta sincs ez másként. Valamiért nem szeretünk „színt” vallani. Miért? Baj, hogy magyarok vagyunk? Baj, hogy vannak gyökereink?

A számok önmagukért beszélnek. Ezen, így utólag, kár szépíteni. Nem is lehet. Kár is lenne.

Idén is lesz népszámlálás. Kíváncsi leszek rá, vajon most hogyan állunk a kérdéshez? A teljes körű megkérdezésen alapuló népszámlálást 2011 őszén tartják, az adatfelvételt 2011. október 1. és 2011. november 30. között kell végrehajtani, döntött az Országgyűlés. Döntünk mi is.

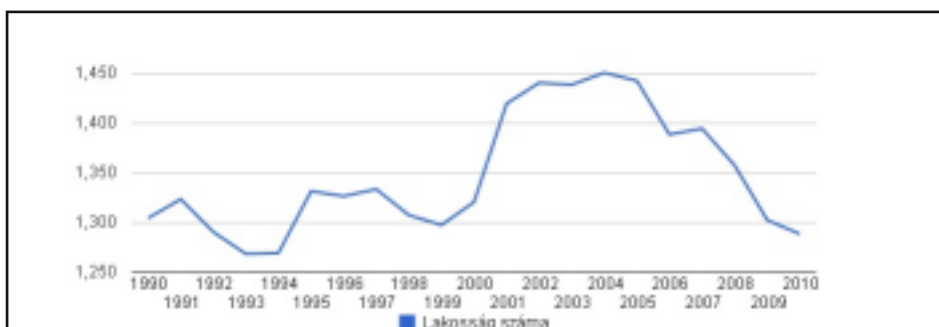
Még mindig statisztika. Az utóbbi 20 év népességi mutatói is hozzáférhetőek a világhálón. Szintén elgondolkodtatóak, és elszomorítóak. Főleg a tendenciák vonatkozásában.

Ma, amikor mindennapjainkat a „túl kicsik vagyunk mi ahhoz” kezdetű mondatok határozzák meg, amikor problémáink megoldását csak egy-egy sikeres pályázattal látjuk megoldani, amikor 6-8 születésre 25-30 haláleset jut évente, amikor már egy egész utcányi lakóház áll üresen, holdfényes éjszakákon, távolról hallani vélem a vészharangokat. Ez túl sok így együtt. Még külön-külön elviselhető lenne. De együtt. Nincs az a kistelepülés, amelyik kibírná. Mi hogyan bírjuk ki?

Csak valami ötlettel lehet ezt túlélni. Valami meghatározó, „egyedi” ötlettel. Valamiben az elsőnek kell lenni, vagy valamiben az utolsónak. Mindegy. Csak olyan legyen, amelyet még a környezetünkben nem „csináltak”. És ami a legfontosabb: az embereknek érezniük kell, hogy az övék is.

Amíg ezt nem értjük meg, amíg nem tudunk az emberek nyelvén beszélni, addig csak baljósan nézzük a számokat, és reménykedünk. De meddig?

Kéri Ferenc

A népességi adatok alakulása Soltszentimrén. (1990-2010.)

JÁTSZVA EGYÜTT – EGYÜTT JÁTSZVA

Falusi színjátszó találkozó

A Csonka Színkör régi elképzelését próbálta megvalósítani, amikor beadtuk a pályázatunkat egy falusi színjátszó találkozóra megrendezéséhez. A találkozó megrendezésének időpontját december elejére tűztük ki. Izgatottan vártuk a pályázat elbírálását, ami végül nagy örömünkre pozitív volt! Jöhetett a szervezkedés ideje, és a sok-sok telefonálás, háttér munka után eljött a nap, december 4-e. A találkozót a Sótszentimre Ma Közéleti Egyesület berkein belül sikerült fedél alá hozni. Első alkalommal nem szertettük volna túlszűfolni a délutánt sok előadással, végül két tabdi, két imrehegyi csoport és természetesen a hazai színeket képviselő Csonka Színkör lépett fel a nap folyamán. De ne szaladjunk ennyire előre.

Dél előtt a szakmai ismeretek bővítése céljából 2 órás játékos tréning volt, melyet két szakember, Tóth Zsuzsanna színházpedagógus és Cziczó Attila rendező vezetett. Itt koncentrációs és mozgásos feladatok, különböző jelenetformálások, történetmesélés volt játékos, szórakoztató formában, melyet a jelenlévő színjátszók is nagyon élveztek.

A finom ebéd után pedig kezdődhetett az igazi játék! A közönség érdeklődése, hát... mérsékeltnek volt mondható. Manapság sajnos úgy látszik, az ilyen jellegű szórakozás itt faluhelyen nem mozgat meg annyi embert, mint amennyit talán egy ilyen rendezvénynek, az ilyen fajta kulturális szórakozásnak illene. Hát igen, minden kezdet nehéz!

Először a tabdi Csepürágók társulat lépett, a számára már ismerős szín-

padra. Ők egyszer már szerepeltek itt nálunk. Most ismét Török Rezső: Testamentum című darabját adták elő, ismét nagy sikerrel. A darab története dióhéjban: a módos gazda azt készül kipuhatolni a környezetében, ha meghalna, hogy is áll a rokonokkal, no meg a szolgálólánnyal. Ki az, aki igazán megsiratná halála esetén?! A közönség hálás volt a remek játékokra. Tóth Zsuzsanna szavait ismételve: „Öröm volt hallani az

A tabdi Csepürágó Színjátszókör.

épeszű megszólalásokat, és látni a pontosan kifeszülő érzelmi viszonyokat. Egyszerűen remek volt a kissé szintén feldúsított örökösök jelenete – a vénasszonyok puccparádéja, s önleplező kapzsiságuk. Nagyon remélem, hogy látjuk még a csoportot, ennyi tehetséges játékosra figyelni kell!”

Utánuk következett a két imrehegyi csoport. Először a fiatalabb korosztály, a Cimborák Színjátszó Csoport, három fiatal lány adta elő Az orvosnál című humoros jelenetet. A fiatalok még a színjátszó pálya elején járnak, az esti értékelésen elhangzott jó szándékú kritikákból remélhetőleg sokat tudnak építkezni.

Az Imrehegyi Komédiások a jelenetüket az iskolai élet köré építették. Itt a sulis rosszaságok, a tanár idegileg tönkretétele kategóriában ment a játék, melynek külön érdekessége volt, hogy a színjátszók nagy része már nyugdíjas korú hölgy volt. Le a kalappal előttük! Tóth Zsuzsanna: „A csoport figye-

A helyi Csonka Színkör.

lemreméltó, és egészen biztos vagyok abban, hogy igazi közösségformáló és megtartó erőt képvisel, nagy helyi erővel.”

Utána következtek mi, a Csonka Színkör, a falunapon már bemutatott Menyasszonyt a nagybácsinak című francia bohózzattal. A darabon próbáltunk csiszolni az előző héten Adácson, a Színjátszó Találkozó elhangzott szakmai javaslatok alapján. A közönség jól szórakozott a két lökött barát kétségbeesett menyasszony keresési akcióin.

A mini fesztivált, a Tabdi Felnőtt Színjátszók zárták, akik egy saját darabral: Örültek háza 2- - A szálloda érkeztek. A közönség imádta őket, nagyon sokan szinte sírtak a nevetéstől a közel egy órás zenés darab alatt. A végén természetesen vastaps volt a jutalom.

A találkozó zárásaként a vacsora előtt a két meghívott szakember értékelte a látottakat és hasznos tanácsokkal látta el a jelenlévő színjátszókat.

Zárásként tőlük idézek:

Tóth Zsuzsanna: „Jó, hogy lett egy új színjátszó találkozó, amit ráadásul azok hívtak életre, akik remélhetőleg a továbbiakban éltetik majd – maguk a játszó. Szép volt, Sótszentimre! Kívánom, hogy legyen folytatás.”

Cziczó Attila: „Tessék folytatni! Tessék fájdalmas szöveceket gyártani, eklektikusan hidegrázó jelmezeket öltetni, agyonszűfolni funkciótlan díszletekkel a színpadot, fülsértő dallammal szavalva beszélni! Tessék csak mindent meg/ki/felpróbálni! Mert egyszer csak az lesz, hogy meglátom a szerelmes pillantást, a fájdalmas tekintetet, az elsuhanó életet egy mozdulatban, és akkor mindketten tudjuk: megérte. Ez a színház. A mi színházunk. Itt, Sótszentimrén is.”

Andó István

A Tabdi Felnőtt Színjátszók.

A „CSONKA - TORONY”**ALAPÍTVÁNY HÍREI**

Az elmúlt évi Téli esték első igazán szívet-lelket gyönyörködtető mozzanata az adventi hangverseny volt, melyen a helyi Római Katolikus Plébánia Egyházi Kórusa volt a vendég. Ezt követően februárban három előadásra került sor. Tóth Ferenc, a gödöllői Szent István Egyetem tanára a mezővédő erdősávokban lévő hasznos gyümölcsfákról tartott előadást. Megtudhattuk tőle, milyen fontos szerepe volt régen az útszéli gyümölcsfáknak, melyeket sajnos ma egyre kevesebbet találunk. Németh Ákos a madarak vonulásáról, kutatásokról mesélt sok-sok diaképpel. Majd Szondi Miklós avatta be a jelenlevőket a rovás írás rejtelseibe s pillanatok alatt megtanultunk róni a vonásokat. A hónap végén Molnár V. Józsi bácsinak köszönhetően már a Húsvét öröme tudunk készülni. Köszönjük mindenkinek a részvételét, támogatását, hogy ezek az előadások megvalósulhattak.

Idei terveink között szerepel a Csonka toronyhoz vezető jelzőtáblák felújítása és folyamatos a Csonka torony környékének rendben tartása (kaszálás, szemétygyűjtés, turistajelzések karbantartása). Igyekszünk több pályázaton is részt venni. A helytörténeti gyűjtemény karbantartása, gyarapítása állandó feladatunk. Várunk továbbra is olyan tárgyakat, dokumentumokat, fényképeket, melyek falunk régmúltját idézik meg, arról tudósítanak. A gyűjtemény előzetes bejelentkezéssel látogatható egész évben.

Ajánlja adója 1 %-t alapítványunknak!

Adószám: 18356090-1-03.

Számlaszám: 525200020-16000009.

Köszönjük támogatását!

Közhasznúsági jelentés 2010. évről:

Összes közhasznú tevékenység bevétel: 369.000.-Ft

Ebből: közhasznú célú működésre kapott támogatás:

Egyéb: 300.000.-Ft

Egyéb bevétel: 3.000.-Ft

Ebből kamat: 3.000.-Ft

Közhasznú tevékenység ráfordításai: 209.000.-Ft

Tárgyévi pénzügyi eredmény: 160.000.-Ft

2010. évben végzett tevékenységeink célszerű közhasznú tevékenységek

voltak.

Reklámanyagként képeslapokat jelentettünk meg.

Az alapítvány vállalkozási tevékenységet nem folytat. Az alapítvány politikai tevékenységet nem folytat, szervezete pártoktól független, és azoknak anyagi támogatást nem nyújt. Az alapítvány kuratóriumának tagjai munkájukért semmilyen díjazásban nem részesülnek.

*Schantlné Farkas Julianna
az alapítvány elnöke*

ÜNNEPLÖBEN

A minap láttam egy riportot, melyben fővárosi embereket kérdeztek az utcán nemzeti ünnepeinkről, jelképeinkről, jeles történelmi személyiségeinkről.

Megdöbbenő volt! Nem ismerték nagyjainkat, az eseményeket, időben pedig végképp nem tudták hova tenni március 15-ét: szóba került a Mohácsi vész, az 1956-os Forradalom is. Nem ismerik Himnuszunkat, a Nemzeti dalt.

Gondolkodóba ejtett, hol rontjuk el? Március 15-e előtt Kecskeméten jártam, ahol szívet melengető látvány volt, ahogy pici óvodások csicseregve vonultak, vitték öntudatosan kis nemzetiszínű zászlóikat, hogy az emlékmű lábához tűzzék. A mi kicsinyeink ugyanezt teszik minden évben az óvónénikkel.

Ünnep előtt az elsősökkel beszélgettünk – persze az ő korukhoz igazítva a 48-as forradalomról, a szabadságharcról. Határtalan érdeklődéssel, kíváncsisággal, átérzéssel hallgatták, ahogy képeket mutatva meséltem nekik az akkori eseményekről. Van olyan elsős kisgyerek is, aki idézni tud a Nemzeti dal-ból.

Minden tanévben iskolánk méltón ünnepli meg nemzeti ünnepeinket. A főlsős gyerekek szorgalmasan tanulják a tanáraik által összeállított, minden évben új műsorból rájuk osztott szerepet és helyállnak az ünnepélyeken. Nem is olyan könnyű a szereplés sok ember előtt, nem mindenki termett erre.

Néhány éve községi ünnepélyt is tartunk, ahol a felnőttek érdeklődésére számíthatunk. Azt hiszem, megtegyük mindent azért, hogy ne feledjük múltunkat, azokat, akik értünk tettek – a lázadókat sosem hagyták büntetlenül, meg kell őriznünk hőseinket emlékezetünkben. Mi falusiak érezzük még ennek fontosságát!

A fent említett riport alanyait pedig végtelenül sajnálom! A butaságnak, ostobaságnak olyan mérhetetlen bugyrait mutatták be, ami szájalomra méltó. Őket tudom elképzelni a Való Világ rajongóknak, Győzike csodálóinak, akik azt hiszik, hogy ezek a megrendezett „spontán,” színdarabok valami fontos, értékes, utólráhetetlen bölcseséggel ajándékozzák meg őket. Vagy amikor azon gondolkoznak óriási erőfeszítéssel – mintha valamilyen tudományos problémát kéne megoldaniuk -, hogy melyik bőrdönt nyissák ki, vagy TV-Mónika-vendégként szemrebbenés nélkül beszélnek olyan dolgokról, amik az ember legbensőbb magánügyei.

Nem is a műsorokkal van a baj, mert tudatosan züllesztenek, viszik a szintet egyre lejjebb. Nem kell komolyan venni ezeket.

Nekünk, gondolkodó embereknek kell résen lennünk és nem hinni ezeknek az álságos, hazug butaságoknak. Nézhetünk bármit, de ha a fejünkben a saját gondolataink laknak, védve vagyunk minden szellemi silányságtól.

Örömmel tölt el, hogy nem kell szégyenkeznünk, amilyen pici falu a miénk, közösségi életünk annál pezsgőbb. Gondot fordítunk nemzeti ünnepeink méltó megünneplésére, hagyományaink ápolására. Színdarabjaink, népdalköreink, táncosaink, sportolónk, sok tehetséges gyerekünk és felnőttünk munkálkodik mindannyiunk öröme.

Ne feledkezzünk meg időseinkről sem, mert ők hordozzák a folytonosságot a múlt és a jövő között. Tudják mi volt, és bölcsességükkel megmutathatják nekünk, mi vár ránk.

Az ember egyedül gondolva nem több a magányos vadállatnál, mely élte fenntartásáért zsákmányt keresve bolyong. Emberi ész és erő csak társaságban fejlődik ki; s amint valamely embertársaság szerencsésb, szebb, dicsőbb hazává alkotta magát: polgárai minden szépben és jóban aszerént haladhatnak. Ezért kell minden mívelt embernek a hazát legfőbb gondjává tennie. (Kölcsey Ferenc)

„Egy ember addig él, amíg emlékeznek rá.” – írta Fekete István, s mi emlékezünk nagyjainkra s tudjuk, kik voltak ők: Kölcsey Ferenc, Petőfi Sándor, Kossuth Lajos, Deák Ferenc – sorolhatnánk még – akik maradandó hagytak ránk: példát helyállásból.

Balog Istvánné

ANYÁK NAPJA KÖZELEDIK

Magyarországon az 1950-es évektől kezdve kb. 5 millió magzatot öltek meg - abortusszal. Ennyi ember nem születhetett meg szülei akarata miatt. Vannak az életnek szent és sérthetetlen dolgai. Az egyik ilyen az, amikor egy új emberke útnak indul. Ez az a pillanat, amikor az Anya és az Apa sejtjei találkoznak. Az útnak indultnak nincs olyan fejlődési szakasza, amiből más lény fejlődhetne, tehát belőle csak szülei folytatása lehet, más nem. Ezért az ő láthatatlan élete éppen úgy ÉLET, mint azoké, akik már nem láthatatlanok. Őt megölni, az ő életét elvenni ugyanaz, mint minden gyilkosság. Mondhatnám véletlen, - de tudom véletlen nincs - ezt az írást éppen Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén írom, akkor, amikor az angyal vitte a Jó Hírt Szűz Máriának A Gyermekről. Itt olvasom: „Istennél semmi sem lehetetlen”. Aztán ezt is olvasom: Istennek minden emberrel, velünk is tervei vannak, de ezek csak akkor valósulhatnak meg, ha meghajlunk akarata előtt, és engedelmessé válnak nekünk.

A mai ember tudománya óriási! Már tudjuk, hogy léteznek láthatatlan dolgok, azt is tudjuk, hogy vannak hatásaik, de mégsem vesszük komolyan, éppen azért mert nem látható, nem tapintható.

Vannak vírusok, de biztos nem mi kapjuk el őket, lehet nincsenek is. Volt Csernobil, lett atombaleset Japánban: nem látható az elszabadult baj, ezért nem hisszük.

Van egy még láthatatlan gyermekünk: nem számít még embernek.

Isten láthatatlan: ezért nehéz hinni.

Korunk „felvilágosult” anyáinak gondolatai: a kényelemem... a karrierem... a pénzem, a házam... az ételeim... a nyaralásom... a kutyám... a nyugalمام... a nagyobb gyerekem... gyenge vagyok... képtelen vagyok... nem tudom biztosítani ezt, és ezt...

A társadalom: minek szül az ilyen? ... minek ennyi gyerek, ha...

„Nagy fejlődést” futottunk be, ha éppen a nők azok, akik azért a döntési jogukért harcoltak, hogy éppen ők mondassák ki magzatukra a halálos ítéletet. Nem elfogadni, ha érkezni akar, hanem dönteni róla - és azután, hogy útnak indul. Ezért a jogért harcolnak: lehessen törvény adta joguk a gyilkosságra. Az anyának, aki szere-

tetre született. Aki szeretet adásra született.

A szeretet összeegyeztethetetlen a gyilkolással.

A magzat megölésére sincs éppen úgy mentség, mint más ember megölésére! A társadalom elborzad egy-egy gyilkosság kapcsán - ugyanezt a művi abortusszal kapcsolatban felelős döntésnek nevezi.

Hogyan jutott ide vissza a ma emberének gondolkodása? Milyen messzire hagytuk magunk mögött a keresztény gondolkodást, ahol a szeretet, az elfogadás a törvény, és nem a bántás, a bosszú, az ölés?

Szüleik akaratából - társadalmi segítséggel - nem születhetnek meg azok az emberek, akik életükkel, szeretet-képességükkel tovább viszik, vihetnék, vihetnék volna emberi világunkat.

Szüleik önzése miatt nem születhetnek meg a gyerekek testvérei. Válogatnak a még láthatatlan gyerekeik között: őt még nem kérem, majd később talán. De az a következő, már egy másik ember lesz. Mindenki egyedi, és megismételhetetlen. „A magzat él, és szent okból élni akar!” Arany János: tizedik, Koch: a TBC felfedezője tizenharmadik, Mengyelejev: tizennegyedik, Fahrenheit: tizedik, Sienai Szt. Katalin: huszonötödik... gyereke volt szüleinek.

Mostanában már elhiszik, mert a tudomány állítja, hogy a pici embrió is ért, érez, átél. Érzi, átéli édesanyja elutasítását, döntését az ő haláláról. A lelke ért, érez, átél. Tudja valaki, hogy mi lesz ennek a kegyetlen döntésnek a hatása a család további személyes életére?

Végül széppel fejezem be, az ANYÁRÓL.

Kölcsönvéve Jo Ann Merell gondolatait a Pál korinthusiakhoz írott első levele, - a szeretet himnusza alapján.

„Ha egy makulátlanul tiszta és rendes házban élek, szeretet pedig nincs bennem, házvezetőnő vagyok, nem édesanya.

Ha van időm mosni, takarítani és díszítgetni, szeretet pedig nincs bennem, akkor a gyerekeim megtanulhatják a tisztaságot és a rendet, de azt nem, mi az isteni tisztaság.

A szeretet szeme átsiklik a kosz felett, miközben a gyerek mosolyát keresi.

A szeretet először letörli a könnyeket,

mielőtt feltörölné a kiömlött tejet.

A szeretet egész egyszerűen rendelkezésre áll, amikor szükség van rá. Int, kiigazít és feleletet ad.

A szeretet az a kulcs, amely gyermeked szívét megnyitja Isten öröme számára.

Mielőtt anya lettem, dicsekedtem tökéletes háziasszonyi képességeimmel. Most Istent dicsérem a gyermekem csodájáért. Édesanyaként sok mindenre meg kell tanítanom a gyermekemet, de ezek közül a legnagyobb és legfontosabb a szeretet.”

Bízom abban, hogy egyszer eljut oda a közgondolkodás, hogy nem ítélik el az „életadókat”. Akik egyik legnagyobb tettet képesek megtenni: életet adnak az útnak indulónak. Nem megölik, hanem átadják gyermeküket olyan családnak, akik azért születtek, hogy örökbe fogadhassák éppen azt a gyereket, aki éppen ezért született a világra.

*Madácsi Mária
védőnő*

A HÚSVÉTI ÜNNEPEK IDŐPONTJAI

- április 10-én, Nagyböjt 5. vasárnapján a szentkenet szentségének közösségi ünneplése. Reméljük, a jó idővel eljönnek, ill. el tudják hozni azokat a családtagokat, akik öregségükben, betegségükben Jézus gyógyító szeretetének hatalmát kérik. (Semmiképpen sem "utolsókenet!") - Ezt a szentséget évente felveheti - kortól függetlenül - mindenki, aki valamilyen testi vagy lelki betegségben szenved...

- április 17. Virágvasárnap, a Nagyhét kezdete. Az ünnepi szentmise reggel 8-kor, elején barkaszentelés Jézus jeruzsálemi bevonulásának emlékére; Jézus szenvedéstörténete, a passió az evangélium helyén

- A Nagyhét kiemelkedő ünnepnapjai a Szent Háromnap:

- 21-e, Nagycsütörtök, du. 3-kor ünnepi szentmise az utolsó vacsora emlékére

- 22-én, Nagypénteken ugyancsak du. 3-kor kezdődik a nagypénteki szertartás

- 23. Nagyszombat. Du. 5-kor tűzszenteléssel kezdődik a föltámadás ünneplése

*Kovács Sándor
plébános*

ITTHON KICSIT MEGPIHENNI...

Mit gondolnak vajon azok az emberek, kik közöttünk nőtek fel, majd az iskolájuk, munkájuk, vagy ahogy mondani szokták, az élet elsodorta tőlünk. Ennek próbálunk most utána járni.

Először **Gelencsér Erikát** mutatjuk be, aki ugyan csak pár éve járta ki az általános iskolát, mégis olyan területen dolgozik, amit kevesen tudnak róla. Kérdéseinkkel annak próbálunk utána járni, miként befolyásolja életét a fotómodellkedés. Hogyan épült be napjaiba, miként határozza meg életét.

- *Hogyan készültek az első felvételek? Hogyan lettél modell?*

- Ott kezdődött az egész, hogy 3 éve beiratkoztam az Angelface modelliskola egyik tanfolyamára, onnantól kezdve főként fotózásokra járok. Az első felvételeket Bakos Veronika készítette Budapesten. 2 éve pedig az EMA színészkola színésztanfolyamát végeztem el, ami 1 évig tartott és rengeteg mindent megtanulhattam a média világról, s sok új embert, színészeket volt szerencsém megismerni.

- *Mi a legkedvesebb történeted, melyet a szakmában szereztél?*

- Egyik legkedvesebb élményem egy pár hete volt, mikor felkértek egy plakátfotózásra! A másik pedig, hogy én lettem a 2009-es Baon lány szépségverseny győztese. Jó érzés volt még ezek mellett különböző újságokban, modellkönyvekben, TV-ben való megjelenés is!

- *Mi az, amit a fotózásnak köszönhetsz?*

- Törökországba kiválasztottak 1 hónapos modellmunkákra, ez nagyon jó érzés volt, de sajnos nem tudtam kiutazni, mivel folyt a 12. végzős tanév, és nem maradhattam le az érettségi-ről. Örülök, hogy a fotózásoknak köszönhetően nagyon sok új embert megismertem, sok ismeretségre sikerült szert tennem, és megmutatták nekem a fodrászok, sminkesek, stylistok, hogy egy embernek nagyon sok arca van, és ezeket mind használnia is kell, ha érvényesülni akar.

- *Biztos volt olyan fotós pillanat is, amelyekre nem szívesen gondolsz vissza. Erről tudhatunk valamit?*

- Nincs konkrét eset, de amikor castingokra kell járni, sokszor fárasztó lehet, és igazából olyankor feszült is az ember, hogy vajon hogy teljesít a többiekhez képest, mennyire fog beilleni az adott kampány arculatába. Voltam már pár stresszes válogatáson, ahol tudtam, hogy nagyon szoros a mezőny, mint például a Barátok közt meghallgatáson.

- *Mit szeretnél elérni a modell szakmában?*

- Nem a modell szakmát tartom életem fő céljának, csak megragadom a felkínálkozó lehetőségeket, fotózásokat, megpróbálom a legtöbbet kihozni belőle, amíg csak tudom.

- *Hogyan készülsz az életre? Mi szeretnél lenni, „ha nagy leszel”?*

- A Pázmány Péter Katolikus Egyetem jogi karára járok, Budapestre és a

későbbiekben is ezen a pályán szeretnék elhelyezkedni. A német nyelvizsgám mellé még szeretnék egy angolt is, ami szerintem a mai világban már nagyon fontos.

- *Azt gondolom, gyakorta szűken mérik az idődet. Ha marad idő, mit csinálsz szabadidődben?*

- A családommal, barátommal, és a barátaimmal vagyok. Szeretek moziba járni, kirándulni, facebookozni és zenét hallgatni.

- *Visszagondolva az aranyhalas mesére, ha hármat kívánhatnál, mi lenne az?*

- Ez egy nagyon jó kérdés, már gondolkoztam rajta máskor is...mindenképpen először egy boldog és egészséges életet szeretnék magamnak és a szeretteimnek, másodszer szeretném, ha a világban is béke lenne, végül pedig, hogy legyen még három kívánságom!

- *Végezetül egy „múltbéli” kérdés. Mit jelent neked: Soltszentimre?*

- Nem igaz, hogy múltbéli! Soltszentimre mindig is az otthont és a családot fogja nekem jelenteni, ahova bármikor hazatérhetek egy szerető körbe! Jó érzés egy egész heti rohanás és tanulás után itthon kicsit megpihenni és a szeretteimmel tölteni az időt.

Köszönjük Erikának, hogy a rendelkezésünkre állt, és megismerhettünk egy számunkra idegen világot.

Sok sikert kívánunk neki az életben.

Kéri Ferenc

A JOGOSÍTVÁNY MEGHOSSZABBÍTÁSÁRÓL

Sajnos várhatóan sokaknak, főleg az idősebb és különböző krónikus betegséggel küszködő embereknek okozhat az idei évtől nem várt nehézséget a vezetői engedélyük meghosszabbítása és miután az eltelt hónapokban még egységes gyakorlat sem alakult ki hazánkban, ezért feltétlenül fontosnak érzem, hogy ezen a fórumon is tájékoztassam a lakosságot a változásokról. Mindennek oka, hogy az idei év elején életbe lépett a közúti gépjárművezetők egészségi alkalmasságának megállapításáról szóló 13/1992. NM rendelet módosítása, amelyet tavaly augusztusról halasztottak el.

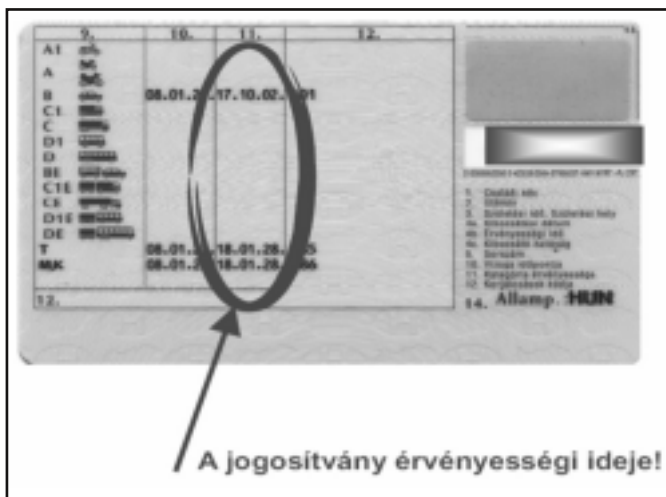
A módosítás értelmében a krónikus betegséggel küszködők egy részének a háziiorvosi engedély kiadásához az adott betegség, esetleg betegségek szerinti szakorvosi/gonozói véleményt kell beszerezniük, amelynek hiányában nem adható ki az egészségügyi alkalmasság, így nem hosszabbítható meg a gépjármű vezetői engedély. Mindez azért okoz nehézséget, mert a szakorvosi/gonozói vélemények beszerzése általában időigényes, több hét, esetleg akár kettő hónap is eltelhet mire a vizsgálatra időpontot, előjegyzést kap a beteg, nem beszélve az utazással és az esetleges többletköltségekkel járó kellemetlenségekről. Kérem azokat a betegeimet, akik súlyosabb látási, hallási, idegrendszeri betegségekkel, epilepsziával, tablettával vagy

inzulinnal kezelt cukorbetegséggel, alkohol-, vagy egyéb szenvedélybetegséggel, szívinfarktus utáni állapottal, súlyosabb, esetleg ritmusszabályzóval kezelt szívritmuszavarral állnak kezelés, rendszeres szakorvosi ellenőrzés alatt időben, lehetőleg két hónappal a jogosítványuk lejártá előtt jelentkezzenek a rendelősen, annak érdekében, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre a szükséges vélemény(ek) beszerzésére! Természetesen minden érdeklődésre válaszolunk!

A beszerzett szakorvosi/gonozói vélemény ugyanakkor nem helyettesíti a háziiorvosi egészségügyi alkalmassági vizsgálatot, hiszen csak egy-két betegség vonatkozásában jelent véleményt, azonban annak kiadásához elengedhetetlenül szükséges egyes betegségeknél a rendelet előírása szerint.

A jogosítványról szólva egyben szeretnék mindenkit figyelmeztetni, mivel tapasztalataim alapján sokan nem tudják, hogy az egészségügyi alkalmasságuk ideje **NEM AZONOS** a jogosítvány, mint személyi okmány érvényességi idejével. Mindezt az új, kártya típusú jogosítványoknál az fenti képeken bemutatott módon lehet ellenőrizni, amely azért is nagyon fontos, mert amennyiben közúti ellenőrzés kapcsán a rendőr veszi észre az engedély érvényességének lejártát az néhány ezer forinttól akár 30.000.-Ft-ig terjedő bírságot is jelenthet.

*Dr. Kiss József
háziiorvos*

HOGYAN?

Mostanában, ha nagy ritkán hazajutok, és néhány falubeli bácsikával, nénikével találkozom, mindig elfog valami titkos öröm.

Vannak olyan öregek - sajnos idővel egyre kevesebben -, akiknek egyszerűen lehetetlen előre köszönni. Mindig van az emberhez egy-két jó szavuk. Sokat gondolkodtam azon, vajon ez mitől lehet? Hiszen nekik is megvan a maguk baja, egy egész élet van a hátuk mögött, teli szenvedéssel. Mégis van bennük valami eredendő nyíltság, amely mindig ott fénylik az arcukon. Mennek biciklivel, vagy épp csak bandukolnak, s ha embert látnak, örülnek.

Szeretném ezt megtanulni tőlük.

Mi, ha kilépünk az utcára, gyanakodva nézünk körül. Várjuk, ma éppen ki támad meg minket? Bizalmatlanok lettünk. Minden napra, minden élethelyzetre egy hadisztratégiát állítunk fel. S számolunk. Számítunk. A mindennapi élet egy hatalmas harc lett. Nemcsak a megélhetésért, hanem az emberi kapcsolatok terén is. Így aztán természetes, hogy félünk és szorongunk. Egymás szemébe egyre kevesebbet nézünk, de már szinte nem is beszélünk. (Vagy ha igen, csak olyan felszínesen - kockázatmentesen.) Szeretettel csak akkor adunk a másíknak, ha az „kiérdemelte”. Állandó harcban állunk, s a puskaropogástól, a robbanásoktól nem vesszük észre, hogy talán segíthetnénk is egymáson, egymásnak. Hiszen így nekünk is jobb lenne.

Ezek az öreg bácsikák és nénikék talán tudják, hogy a másik nem veszélyt, hanem támaszt jelent. S Ők is azt jelentenek a világ számára. Hajlott korúan is nyíltabbak, mint sokan közülünk. Nem félnek. Csendesen hirdetik az evangéliumot.

Hol tanulták ezt meg? Legközelebb megkérdezem tőlük.

Balog Csaba

HÚSVÉT JÉZUS KERESZTHALÁLA ÉS FÖLTÁMADÁSA

Egyik sincs a másik nélkül, mindkettő egyformán fontos és hangsúlyos; a föltámadáshoz az út a kereszthalálon át vezet (vö. péld. Lk 24,26), viszont ha Krisztus nem támadt föl, akkor a kereszthalál az, aminek látszik: vég és kudarc (vö. péld. 1 Kor 15,12-19). Jézus haláláról már írtam, (2. évfolyam 1. szám), most a föltámadásra összpontosítok. Persze mindkettő próbára teszi az embert, kihívást jelent, foglalkozást – gondolkodást – igényel...

A föltámadással kapcsolatban rögtön fölmerül a „történetiség” problémája. (Ráadásul maga a „történelem”, főleg a „történetírás” is problémás). Abban a pillanatban ugyanis, amikor valakit betesznek a sírba, a „történetiség” megszűnt, kikerült az idő és anyag (korlátozott) területéről... Ezzel szemben és ennek ellenére azt tapasztaljuk, hogy Jézus föltámadását illetően erős a meggyőződés, hatékony a tapasztalat. Mire épül? Meglehetősen és viszonylag bőségesen vonultatnak fel elemeket az evangéliumi beszámolók, amelyeknek a maguk helyén van jelentőségük, így például az üres sír vagy a kíséző jelenségek, de ez önmagában nem váltja ki a meggyőződést... Mindezekkel együtt van azonban egyetlen lényeges és mindent eldöntő mozzanat, esemény: az, hogy a tanítványok találkoznak a föltámadott Úrral! Ez a találkozás-tapasztalat alapozza meg, indítja el azt, amit keresztény hitnek nevezünk, és magát a keresztény (közösségi) életet. Ezért mondhatjuk így is, hogy a keresztény értelemben vett hit a Húsvét első ajándéka. És ettől kezdve mindmáig marad a törvényszerűség: a kereszténység ott kezdődik, ahol ez a találkozás megtörténik; és ebből következően a már hívó keresztény (közösség) feladata, hogy a hivatással (belső indítással) jelentkező jelöltet eddig a találkozásig elkísérje és segítse (misszó).

Természetesen ezekből következően a hit – keresztény értelemben – nem azt jelenti, hogy valakinek elhiszek valamit... Jézus föltámadását nem azért hitték el mások, a kortársak és a későbbi tanítványok, mert Péternek elhitték (vö. 1 Kor 15,5-8), vagy a későbbi igehirdetőknek; hanem ugyanazt élték át, tapasztalták meg,

mint Péter, Pál stb. Például: ApCsel 10,44-47; Lk 24,34-35... Tehát a közös tapasztalat, a közös hit egységet, közösséget teremt... Nem úgy hiszem Jézus föltámadását, mint ahogyan elhiszem a természettudósoknak, hogy a Föld forog a Nap körül és nem fordítva... A keresztény hit elfogadást, befogadást, szilárd alapot jelent, (rá-támaszkodás=amen), mégpedig egész életünk, teljes önmagunk Krisztusra támaszkodását, azt, hogy életem egészét és értelmét Krisztusra alapozom, és teljes bizalommal ráhagyatkozom. Elfogadom és befogadom életembe Krisztust, a Föltámadott Urat, és életközösségben maradok Vele (vö. Mt 28,18-20).

Világosan kell látnunk, hogy ilyen természetű hittel kivétel nélkül minden ember rendelkezik, csak az a kérdés: miben hisz? Vagy kinek hisz? Nagyon fontos, hogy a keresztény ember kiművelje, ápolja hitét, azaz élő kapcsolatot tartson Jézussal. Nagyon könnyen észrevehető, ki miben vagy kiből bíz... Csak példának hadd említsek meg egy esetet az 1970-es évekből. A muzulmán világban észrevették – ha nem is sokan – az Egyesült Államok világhatalmi törekvéseit. Ott és akkor ők úgy látták, hogy ennek jelenleg a Szovjetunió még útjában áll. Ám nem fog sokáig kitaranni, mert úgymond „nincs vallásuk, nincs hitük, semmi sincs eszméik mögött. Viszont a történelem bizonyítja, hogy a hit – a lélek, a magasabb hatalomba vetett bizalom – elengedhetetlen. Mi, muzulmánok, hiszünk. Erősebben, mint bármelyik másik nép, még a keresztényeknél is erősebben”. Ez a példa jól rávilágít mai hiányosságainkra is. Egyrészt a keresztény élet gyengülésével, a hitvesztéssel kiszolgáltatottabb az ember – a széles néptömegek – az uralkodó és kizsákmányoló hatalomnak; másrészt ahhoz, hogy egyáltalán érzékeljük, fölismerjük és értékeljük a valódi erőviszonyokat, hogy világosan és tisztán lássunk, föltétlenül szükséges a szilárd hit... Mivel hiányzik, meggyengült vagy torzult („népi vallásosság”) a keresztény hit, ezért a tömegtájékoztató hatalomnak, az uralmi törekvéseknek teljesen kiszolgáltatott az ember...

Erdemes fölfigyelnünk arra, hogy már Kr. e. a II. században – a Makkabeusi harcokat megelőző zsidó-üldözés idején – kialakult a halál utáni életben, a föltámadásba vetett hit

(2 Makk 7,14). (A környező kultúrákhoz képest elég későn). Nem volt azonban olyan erővel a vallásos élet középpontjában mint péld. az Egy Isten hit, vagy a Messiás várás és elvárás... Innen – a második templom liturgiájából és hitvilágából – jól érzékelhető, hogy a zsidóság sokkal inkább e világra koncentrált: mint az Ószövetségben korábban is, Isten jelenléte, működése az evilági érvényesülésben, gazdagságban, egészségben, boldog családi életben, üzleti sikerekben stb. mutatkozik meg. Ezért nem tudtak mit kezdeni egy olyan Messiással, aki szegénységet hirdet, egyenlőséget, egyenlő méltóságot és jogokat minden embernek... Hogy a való életvitelben egy ilyen erkölcsi magatartás érvényesüljön, az embernek teljes életre – a halál utáni élet határozott bizonyosságára (is) – van szükség, péld. 1 Kor 15,19. Csakis a hit alapján ismerhető fel egyáltalán és fogadható el az erkölcsöt megalapozó központi tény: Isten személy szerint szeret téged, fontos vagy az Ő számára, nem véletlenül jöttél a világra.

Ugyancsak a második templom hitvilágából feltűnő az, hogy az első Pünkösdkor a zsidóságból viszonylag nagy számú zarándok a zsidósággal alapvetően összeegyeztethetetlen, azaz szöges ellentétben álló tényt, igazságot fogadott el: Jézus Isten Fia, Megváltó, Messiás. Még feltűnőbb, hogy nem fejlődés eredményeként, hanem egyik pillanatról a másikra, magától értetődő nyilvánvalósággal. Ez csakis a föltámadás tapasztalattal, pontosabban a Föltámadott Úrral való találkozás tapasztalattal magyarázható. (Innen folytatjuk. Ha valami nem világos, itt vagyok, meg lehet kérdezni). Igazi húsvéti, örömteli ünneplést kívánok Községünk minden lakójának! Szeretettel a plébános.

Kovács Sándor

MÓRA FERENC**A FECSKÉK**

Egy áprilisi reggel édesapánk csendesen kinyitotta a szobánk ajtaját, és közben ébresztgetett bennünket.

- Halljátok csak, ti álomszuszékok, vendégeink érkeztek az éjszaka! Hallgassátok csak, hogy köszöntenek benneteket!

A tornácról a hajnali csendességben édesen csicsgergett be a köszöntő:

Fityfiritty, fityfiritty,
kikelet kivirít.

Terike, gyere ki,

Ferike, gyere ki,

csicseri, csicseri.

Megjöttek a fecskéink!

Még abban az órában hozzáfogtak a fészekrakáshoz. Az eresz szögletében ragasztották meg gömbölyű kis fészüket maguk gyúrta sárból, szalmatörkből. Nincs az a kőművesmester, aki fürgébben dolgozna náluk. S ahogy a sarat hordták, rakták, simították, gömbölyítették, minden mozdulatuknál mondtak valamit:

- Vakolat van-e még?

- Van elég.

- Add errébb!

- Fuss szalmaért, picike!

- Hozom én ízibe.

- Hocc ide!

- Cvikk, cvikk, cvikk!

- Mi tetszik?

- Jó ebéd tetszenék.

- Milyen legyen az ebéd?

- Bogaracska, legyecske.

- Kis fecske, gyere csak a kertbe, gyere, gyere, gyere!

Azzal huss, ki a kertbe, ahol igazán terített asztalt találtak. Csak a szájukat kellett tátogatni, szinte magától hullott bele a sok bogár. El is pusztították őket egy hét alatt, úgy, hogy aranyért se lehetett volna egyet se találni közülük. Még az utcánk tájképaról is eltakarodott a sok bogár, olyan rendet tudtak tartani a mi kis zselléreink.

SZALAI BORBÁLA:**INDULHAT A VONATUNK**

Rajzoltam egy vonatot,
a vonatra ablakot,
ablakba egy nagypapát,
ölebe egy unokát.

Én vagyok az unoka,
nagyapám a nagypapa,
az ablakban mi vagyunk,
indulhat a vonatunk.

MÓRA FERENC**A GÓLYAFÉSZEK**

Vettétek-e már észre, ti városi gyerekek, hogy mikor így tavasszal hazajönnek a gólyák, milyen kevélyen repülnek át a nagy kőházak felett? Csalogathatjátok őket, integethettek nekik: nincs az a kecskebéka, amelyikért lefelé billentenék azt a hosszú nyakukat. Nagy méltósággal úsznak a napsugaras levegőben, ki a fehér tanyaházak közé, a szabad rónára. Ott várja őket a nádtetőn az öreg fészek, az udvaron a Marci gyerek, a Maros kutya, s még az öreg gazda is megbilenti a fejében a báránysüveget.

- Hozott isten, gólyamadár, jaj de régen várunk!

Nekem, mikor így tavaszidőn gólyát látok a város fölött, mindig eszembe jut a siroki gólyák története. Régi történet az nagyon, édesapámra az öregapám hagyta örökbe, az édesapám nekem adta, én meg - mit tegyek vele egyebet? - továbbadom nektek.

Nagy úr volt a siroki gróf, de még milyen nagy úr! Ki nem tudnám én azt beszélni, ha holnap ilyenkorig beszél-ném is, pedig az már csak nagy idő. Szántóföldje, erdeje, pusztája annyi, hogy a nyúl reggeltől estélig mindig siroki földön szaladhatott, pedig az már csak ért a nyargaláshoz.

Ennek a tenger birtoknak a kellős közepén kevélykedett a siroki gróf kastélya. Márvány-oszlopai, tükörablakai, aranyos tornyai: a tündérek nem laknak ilyen palotában. Kertje akkora, hogy elfért volna benne a fél falu, s abban a kertben akkora tó, hogy kifáradtak a hattyúk, mire egyik partjáról a másikra értek. A tó körül csodálatos nagy virágok kristályüveg házikóban, hatalmas fák, amikről soha le nem sárgul a levél, s a fák közt több a szelíd őzike, mint a szegény embernél a bárányka.

De hiába volt ez a kert akkora, hogy elfért volna benne a fél falu, soha nem tette abba a lábát senki, csak a siroki gróf meg a kislefia.

Szívtelen, kevély ember volt ez a siroki gróf fiástul. Gonoszabbul bánt a szegény jobbággal, mint a vadászku-tyáival.

Nagy úr volt a siroki gróf, de még nagyobb a fia. Senkit se szeretett az a mord ember, de a fiáért az életét adta volna. Meg is engedett neki az égvilágon mindent, azt legszívesebben, hogy a falusi gyerekeknek

minden multságát elrontsa. Féltek is tőle a gyerekek, mint a tűztől, kerültek, mint a bárány a farkast.

Egyszer egy szép meleg tavaszi napon közékük ugratott kis pej lován, ahogy a falu végén meresztgették a nyakukat az ég felé.

- Mit tájtátok a szátokat? - kiáltott rájuk mérgesen. Azok meg nagy tisztességűtudással kapták le sapkájukat.

- Várjuk haza a gólyáinkat, gróf úrfi.

Csakugyan fönt, fönt a kék égen ott feketéllettek a siroki gólyák, ahogy seregestül jöttek hazafelé. De a kis gróf nem sokat törődött a gólyákkal, hanem az ostarával közékük suhintott a gyerekeknek.

- Takarodjatok haza a viskótokba!

A gyerekek ijedten rebbentek szét, mint a meghajított varjúsereg, hanem volt köztük egy öklömnyi kis gyerek, az futtában visszakiáltott a gróf úrfi-ra:

- A mi viskónkra rászáll a gólya, de a siroki kastélyt még az is elkerüli!

A kis grófnak szöveget ütött a fejébe ez a beszéd. Körülnézett a sok apró kis házon, mindnyájának a kéménye mellett ott gubbasztott a gólyafészek, némelyiket már igazgatta is a gazdája; csak az ő kastélyuk tornyaira nem szállt soha gólya.

Lihegve, kipirulva állított be az apjához.

- Apám, ugye, te mindent megtehetsz?

- Meg, fiam - feszítette ki kevélyen a mellét a siroki gróf.

- Ugyan, apám, monddad a gólyáknak, hogy rakjanak fészket a mi kastélyunkra is.

- Meglesz, fiam - mondta a gróf -, mire reggel kiugrasz az ágyból, minden tornyon lesz egy gólyafészek.

S azzal kiadta a parancsot a hajdúknak, hogy építsenek a tornyokra gólyafészket. A hajdúk szerettek volna nevetni, de nem mertek. Inkább szót fogadtak, s gabalyítottak olyan gólyafészkeket, hogy kastélynak beillettek.

Hanem a kis gróf nem ugrott ki másnap az ágyból. Megártott neki a sebes lovaglás, rázta a hideg, tüzelte a láz, de azért az volt az első szava:

- Apám, kelepelnek-e már a gólyáink?

- Mindjárt jönnek, fiam, mindjárt - si-mogatta meg a gróf a fiú kipirult orcáját. De biz azok egész nap nem jöttek. Este megint hiába nyögte a gyerekek:

- Apám, itt vannak-e már a gólyáink?

A siroki gróf másnap hajnalban

összefogatott az embereivel valahány gólyát, s berakatta őket a pompás fészkekbe. Alig várta, hogy fölbredjen a gyerek. S abban a percben, mikor kinyitotta bágyadt szemeit, és megkérdezte, mit csinálnak a gólyák, ijedten suhant be az ajtón az öreg hajdú.

- Megint elszálltak a gólyák.

A gyerek sírva fakadt, a siroki gróf pedig újra szétzavarta a szolgálát:

- Fogjatok gólyákat!

Sírokon soha nem kelepeltek annyit a gólyák, mint aznap. Egész estig úzték, hajszolták, fogdosták őket a hajdúk: hiába, egy se maradt a cifra fészekben.

Mikor a nap lement, és elcsendesedett a gólyavadászat lármája, a kis gróf el-sóhajtott magát:

- Látod, apám, mit ér a nagy hatalom, ha még egy gólyát se bírtál nekem itt marasztani?

Azzal lefogta a szemét, és föl se nyitotta többet. Szárnya nőtt neki is, elrepült ő is a siroki kastélyból.

Nem sokáig maradt ott a siroki gróf se. Egy darabig még kijárt a faluba, előgyelgett a gólyafészkes házak közt, s könnybe borult szemmel nézte, hogy tanítják repülni kis fiókáikat az öreg gólyák. Egyszer aztán otthagya a kastélyát, birtokait, s úgy eltűnt arról a tájról, hogy sohase látta többet senki.

A gazdátlan kastélyt aztán megette az idő. S ahogy márványoszlopai megrepedeztek, tükörablakai megvakultak, tornyai leroskadtak, odaszoktak a gólyák. Ma csak egy-két magas falomladék van már belőle: annak is mindnyájának gólyafészkek van a tetején.

Gyermekszínező

ÁPRILY LAJOS: NŐ MÁR A NAP

Ember, ne félj: nő már a nap!
A jégfogú szél nem harap.

A koldus is dúdolva jár,
ragyog rongyán a napsugár.

A gond sem él mindig, ne hidd,
ragadd meg és a hóra vidd.

A hóval szétfoszlik hamar:
elmossa egy langyos vihar.

A déli szél kürtjébe fú,
léggömbbel játszik egy fiú.

Most elszakadt a gömb-zsineg
s a gömbje boldogan lebeg.

Ringatja a tavasz szele -
szállj fel, kedvem, szállj fel velem!

Felnőtteknek

KALÁSZ LÁSZLÓ ANYÁMNAK KONTYA VAN

Anyámnak kontya van kerek,
sötét és dús, mint egy meleg
eső utáni éjszakán
sötét és dús a lomb a fán.

Anyámnak szíve van, meleg,
piros és fáj, ha nem merek
időnként szemébe nézni:
ő minden gondolatomat érti.

Csak akkor leszek a kedvesed,
ha kerek kontyod lesz neked;
ha mint anyám: első jajomra
gyógyírt találsz minden bajomra.

RATKÓ JÓZSEF: EGY ÁGYON, EGY KENYÉREN

Egy ágyon, egy kenyéren,
szemünkbe hulló fényben,
tétovázó sötétben,
szerelem fenyvesében,
egy földön, egy hazában,
égve egyforma lázban,
hidegben, nyári lángban,
egyforma szó a szánkban,
torkot fájdtó perben
tanúként egymás ellen,
homlokod melegében,
homlokom melegében,
zárva eleven kőbe,
lélekben összenőve,
gyönyörű csecsemőnkre,
ráhajlunk az időre.

KÁNYÁDI SÁNDOR: KÉT NYÁRFA

Én sem volnék, ha nem volnál,
ha te hozzám nem hajolnál,
te sem volnál, ha nem volnék,
ha én hozzád nem hajolnék.

Osztódom én, osztódom te:
só vagy az én kenyereemben,
mosoly vagy a bajszomon,
könny vagyok a két szememben.

Köt a vére, köt a vérem:
szeretőm vagy és testvérem.
köt a vérem, köt a véred:
szeretőd vagyok s testvéred.

Szellőm vagy, ki megsimogatsz,
viharom, ki szertesaggatsz,
szelőd vagyok, ki simogat,
viharod, ki szétszaggatlak.

Ha nem volnék, te sem volnál,
én sem volnék, ha nem volnál.
Vagyunk ketten két szép nyárfa,
s búvunk egymás árnyékába.

Megjelent!

Ember a versben
*Kiskőrösi vers- és
prózaírók
műveiből*

Benne Kéri Ferenc
Hogy írjam le?,
Tarts meg, Kenyér
és cirkusz, Székely
virtus című verse.

KÉRI FERENC HOGY ÍRJAM LE?

Hogy írjam le,
Mit kimondani nem lehet,
Amit nem írt le még senki,
S mégis mindent jelent?

Hogy írjam le,
Mit nem szült még a képzelet,
Amit nem neveznek közhelynek,
Pedig van, s mindig is létezett?

Hogy írjam le,
Mit a szív magába temet,
S hiába faggatom, hasztalan,
Nem jó felelet?
Hogy írjam le Neked?

LABDARÚGÁS

Az általános iskolás focistapalántáinknak idén sajnos kevesebb lehetősége volt eddig az idegenben való szereplésre. A lányok két alkalommal vettek részt Izsákon egy focitornán, ahol meglátszott, hogy a csajok nagy része akkor játszott először kispályán, így nem volt nagy meglepetés az 5. helyezés. Azóta a kitarтоbbak rendszeresen járnak Zsolti edzésére, és így kezdenek fejlődni.

A lánycsapat tagjai:

Seres Vivien, Hordós Eliza, Szabó Anita, Andó Zsófia

A fiúk készülnek a tavaszi megméretetésre, amelynek első helyszíne a felső tagozatos fiúknak Fülöpszálláson volt március 4-én. Négy csapat vett részt a kupán: Fülöpszállás, Csengőd, Izsák, Soltszentimre. A szentimrei csapatot *Trefán Mihály, Bede Dániel, Baglyas Bence, Pátrovics Dávid, Madácsi István, Nádori Krisztián, Nagy Márk és Gubán András* alkotta. Kellems meglepetésre Izsák csapatát kivéve, aki az egész tornán kiemelkedően teljesített, még gólt sem kapott, a fiatalok két mérkőzést nyertek! Fülöpszállást 3-1, Csengődöt 5-2 arányban győzték le és megérdemelten szereztek meg a 2. helyezést. Góljainkat *Pátrovics Dávid 6 gól, Bede Dániel és Gubán András 1-1 gól* szereztek.

Következő megméretetés a március 19-én reggel 09:00 órakor kezdődő Balaton József kupa. *Bozó Zsolti* felkészítő edző reméli, hogy hasonló eredményt sikerül elérni, mint Fülöpszálláson.

És akkor néhány szó a nagycsapatról a "kapitány" beszámolójával: a 2010-11-es szezon őszi fordulóját nem úgy

zártuk, ahogyan szeretnénk volna. Ebben közre játszott a sok sérülés és a bajnokság első 7. fordulójáig folyamatos bírói tévedések a kárunkra. Legalább 8 pontot vettek el tőlünk. Ha a 19 pontunkhoz ez hozzá lenne adva,

Dezső Dorina, Benkovszki Zoltán, Andó Gergely Sándor, Barna Gábor, Márkó Zoltán, Kökény Zoltán, Bozó Zsolt edző, Böröcz Bettina, Medgyesi Botond, Varga Pál Dominik,

akkor nem a 11. hanem 3. helyen teletünk volna. Sajnos évek múlásával egyre többet tévednek a sporik, de a játékvezetői díjak az égbe szöknek. Két játékos hagyta el a csapatot a télen *Tóth Zoltán* Kecel megyei II. osztályú csapatába

szereződött, *Tamás István* pedig visszament Csengődre. Leigazoltuk *Kalmár Rolandot* Ágasegyházáról, valamint *Balog Martint* visszaigazoltuk Izsákról. Az edző mérkőzéseken biztatóan mozgott a csapat, de betegségek miatt nem tudtunk felállni egyik meccsen sem a leendő csapattal. Szabadszállástól két szoros meccsen kikaptunk, 2-0 és 3-2 arányban legyőztük.

Március 6-án kezdetét vette a bajnokság tavaszi szezonja. A nyitómeccs nem jól sikerült, hiszen Ballószögi Vállakozók - Soltszentimre 3-1 (Gól: *Szabó Zs.*). A 2. fordulóban remek időjárás és nagyszámú nézőközönség (néhány NB-s csapat is megirigyelhette volna a nézőszámot!) előtt a helyi „El Clasico” Soltszentimre-Fülöpszállás! Mivel szeretek statisztikákat vezetni, kigyűjtöttem az általam ismert (1991-2011) eddigi "rangadók" eredményeit, hát így állt a 2 csapat meccsmérlege: a 91' óta lejátszott 23 meccsen 12 szentimrei győzelem, 3 döntetlen és 8 fülöpi győzelem született. Ezek a

meccsek általában mindig háromesélyesek voltak. Ezúttal Fülöp kezdett jobban, egy rosszul sikerült szerelés után a megítélt büntetést értékesítették a vendégek (0-1). Szerencsére sikerült még az első félidőben egyenlíteni. *Sallay Gyuri* kirúgását elvették a fülöpi védők, amelyre szemfülesen *Balog Martin* csapott le, aki ügyesen elpöckölte a labdát a kapus mellett (1-1)! A folytatásban nagy küzdelem volt, talán több hazai helyzettel, de a végén maradt az egál. Soltszentimre-Fülöpszállás 1-1 (Gól: *Balog M.*) Bár a keret kissé megfogyott, de bízunk a jó tavaszi folytatásban.

HAJRÁ SZENTIMRE!

Andó István

EGY KIS FOCINOSZTALGIA

1992/1993. Megye III. osztály

Északi csoport

Az új szezon jelentős változásokat hozott a csapaton belül. Legfontosabb az edzői poszton történő változás, amely jelentős játékos mozgással járt. *Ruff Józsi* távozott, helyére *Supka Sanyi* érkezett Csengődről, és vele együtt új játékosok is jöttek. A keret az edzőmeccsek végére teljesen átalakult, vegyük sorba a változásokat. Távozott *Ruff Józsi, Borsos Zoli, Bozó Zsolt, Barna Imre, Bognár Gyula*. Végre lett egy stabil kapusunk, a mártavaly bemutatkozott *Németh Jani (Möti)* Akasztóról. A legfontosabb érkezők: *Faragó Zoli* Csengődről, valamint *Mózer Feri*, aki hazatért Szentimrére. És miért legfontosabban? Az érkezésükkel összeállt a Faragó-Mózer csatárduó, a gólgyártó

Folytatás a II. oldalon.

gépezet, akiktől jobban megye III-ban csak a másik „rettegett” csatárpáros, a szabadszállási Illés-Galambfalvi duó ontotta a gólokat. Persze, ehhez kellett a CSAPAT is. Érkezett még *Bránya Pál, Török Zoltán*, a helybeli fiatal utánpótlásból *Andó Csaba, Sallay Gyuri, Kupsza József*, majd a szezon felénél, szintén egy fontos „láncszem”, a rutinos *Juhász Jani*.

A felkészülési meccseken: Soltszentimre-Akasztó II. 2-3 (Gól: *Józsa L. (11-es), Faragó Z.*). Soltszentimre-Szabadszállás 1-4 (Gól: *Faragó Z.*) Akasztó II.- Soltszentimre 3-3. (Gól: *Mózer F. (11-es), Faragó Z. 2*) Faragó Zoli gólérzékenysége az edzőmeccsek alatt, már mindenképpen pozitív jel volt a szezon előtt.

A őszi szezon kezdésére kialakul a keret: *Németh J., Andó I., Urbán L., Mózer Cs., Antal J., Nagy K., Pásztor Zs., Bránya P., Bránya, Andó Cs., Turú P., Mózer F., Faragó Z., Juhász J., Török Z., Pap S., Sallay Gy., Kasza T., Kupsza J., Zsíros Gy.* valamint *Supka Sándor* játékos-edző.

Az első fordulóban ismét Akasztó II., de ezúttal már élesben. A meccs remekül kezdődik, *Turú Peti* „nosztalgiazik”, és akár csak *Bozó Zsolt* Peszérén, ő is betekeri a szögletet a kapuba, 0-1! A folytatásban bejön a titkon remélt esemény: *Faragó Zoli* nem tudják tartani, még kettőt vág, így a vége remek bemutatkozás idegenben: Akasztó II.-Soltszentimre 0-3 (Gól: *Turú P., Faragó Z. 2*)

A hazai bemutatkozáson Dunavecse meglep bennünket, és vezetést szerez, az első félidőben 0-1. Ezt *Mózer Feri* 11-esből kiegyenlíti, majd beindul a verkli a 2. félidőben. Itt van szerencsére *Kasza Tomi* is, és így a *Kasza, Mózer, Faragó* trió megoldhatatlan feladat elé állítja a vecsei védelmet. *Marek* már a vezetést szerzi meg, majd *Kasza Tomi* egy oldalról érkező beadást közelről a bal felső sarokba fejel, 3-1! *Mózer Feri* pedig bebiztosítja a magabiztos győzelmet. A vezetőség elégedett lehet a kezdéssel, két meccs, 2 győzelem, no és 7-1 a gólarány! Soltszentimre-Dunavecse 4-1 (Gól: *Mózer F. (11-es), Antal J., Kasza T., Mózer F.*)

Hazai pályán folytatjuk, és úgy néz ki folytatódik a széria. A csatárpáros mindkét tagja ezúttal betalál, mindkét oldalról jövő, lapos beadást lőnek laposan belsővel a kapuba. Soltszentimre-Apostag 2-0 (Gól: *Mózer B., Faragó Z.*)

Szeptember 19-én egy szabadszállási kirándulás, az újonnan indult Vállalkozók SE ellen. Ők teljesen ismeretlenek, az addigi eredményeik elég szerények, de sokszor ugyebár ezek a meccsek a legnehezebbek. Ez aznap nem volt igaz, ebből „edzőmeccs” lett a végére. A *Kasza, Mózer, Faragó* trió ezúttal is nagyot alkotott, a végén nem veszhetek össze, hisz mindannyian dupláztak. Rajtuk kívül *Bránya Pali* talált be. Akár 2 számjegyű is lehetett volna a vége. Vállalkozók SE –Soltszentimre 0-7. (Gól: *Kasza T., Faragó Z., Mózer F., Kasza T., Bránya P., Faragó Z., Mózer F.*)

Következett a szezon egyik legnehezebb meccse, Kaskantyúi vendégszereplés. A mérkőzést *Faragó Zoli* góljával behúztuk! Kaskantyú-Soltszentimre 0-1 (Gól: *Faragó Z.*)

Október 3. Ismét idegenben, ezúttal a tavalyi mumus, Tass ellen. A hazai szurkolók meglehetősen magabiztosak, a tavalyi 2 győzelmük után (1-0, 4-0) úgy gondolták ez is sima meccs lesz. Hát az lett! Csak nem, ahogy ők gondolták! Elég gyorsan le lett hervasztva a mosoly az arcukról, és onnantól lapítottak, a szentimrei tábor volt a hangosabb. És joggal: *Marek* 11-es gólja után és *Bránya Pali* gólja után 2-0-s vezetéssel fordulunk. Utána egy szerencsétlen öngóllal szépítenek, de *Feri* és *Tomi* gólja megnyugtatja a kedélyeket. Újabb gyönyörű siker idegenben!! Tass-Soltszentimre 1-4 (Gól: *Antal J. (11-es), Bránya P., Mózer F., Kasza T.*)

Újra hazai közönség előtt, ezúttal kicsit csikorog a gépezet, a félidőben 0-1 Peszérnek. De azért a végén a győzelmi széria a szokásos góllövőkkel folytatódik. Soltszentimre-Kunpeszér 2-1 (Gól: *Mózer F., Faragó Z.*)

És ekkor következett a meccs, amittől azért mindenki kicsit tartott. Az addigi mumus, Fülöpszállás, idegenben ráadásul. Ez mondjuk, nem volt érzékelhető, mert legalább annyi szentimrei szurkoló volt, mint hazai. Csak hát az előző év bajnoki és edzőmeccsei, az előjelek nekik kedveztek, mi a csapat ideai remek formájában bízunk, és reméltük megtörni a jég. Nagy küzdelmet hozott a meccs, mindkét védelem stabilan állta a helyét, egy momentum döntött végül. A középpályán labdát szereztünk, *Kasza Tomi* remek labdát kapott és ezzel elvágtatva azt beverte 0-1! Az előnyt sikerült megtartanunk, *Faragó Zoli* még bebiztosíthatta volna a 2 pontot, de

kapufát lő. Végre: Fülöpszállás-Soltszentimre 0-1 (Gól: *Kasza T.*)

Október 25. Hazai pályán Miklós az ellenfél. Ezen a meccsen mutatkozik be középpályán *Juhász Jani*, a rutinos öreg róka. Ennél tökéletesebb bemutatkozás nem is kell! Az első gólt *Janika* szerzi, a 16-osról kapura fejel a labdát, úgy, hogy lefejel a labdát a földre, és a miklósi kapus teljes nyugalommal nézi, ahogy a labda a kapu jobb oldalába pattan. Majd a folytatásban *Faragó Zoli* betalál 2-0, *Marek* egy szögletből fejel élesen közelről a sarokba 3-0, és végül *Mózer Feri* zárja a sort. Soltszentimre-Kunszentmiklós II. 4-0 (Gól: *Juhász J., Faragó Z., Antal J., Mózer F.*)

A csapat rendkívül magabiztos, ekkorra már tisztán látszik a táblából, Szabadszállás és Soltszentimre magasan kiemelkedik ősszel. A két csapat fej-fej mellett a táblázaton, ők is hozzák a győzelmeket, a Galambfalvi-Ilés csatársor szintén ontja a gólokat.

A 10. fordulóban Dunatétlenre látogatunk. A meccset saját magunknak tesszük nehezzé, rengeteg helyzet kimarad, az eredmény nem tükrözi a 2 csapat közötti különbséget. A lényeg, hogy a végén megvan az újabb 2 pont! Érdekesség: az egyik gólt *Mózer Feri* Maradona módon szerzi, kézfejét a fejéhez szorítva tenyérrel besodorja a labdát a kapuba. *Harta II.-Soltszentimre* 2-3 (Gól: *Mózer F., Faragó Z., Mózer F.*)

November 8. Imre napi búcsú Szentimrén és hazai derbi Szalkszentmárton ellen. A meccsen ismét azt a verziót hozzuk, hogy egy gyöngébb kezdés után, a második félidőben beindul a csapat. *Mózer Feri* ismét a gólvágó cipőben van, és persze *Zoli* és *Tamás* se akar lemaradni! Így azért a szépszámu közönség is elégedett a végén. Soltszentimre-Szalkszentmárton 4-1 (Gól: *Mózer F., Faragó Z., Mózer F., Kasza T.*)

Az utolsó őszi forduló, megyünk Szabadra, és a táblázat élén jelenleg együtt: Szabadszállás és Soltszentimre. Ez a meccs dönt az őszi elsősről, rangadó a javából! A csapat sajnos nem bírja a nyomást. *Faragó Zoli* az első szabadi gól után reklámolásért kiállítja a bírót, de még ezek után is lenne esélyünk, de ez nem a mi napunk. *Mózer Feri* és *Kasza Tomi* is kihagy egy-egy büntetőt és ez már így együtt sok! Honvéd Radnóti SE-Soltszentimre 3-0

Andó István

A HAGYOMÁNYT ÓRIZVE

A 2010-es évben a Hagyományörző Nép dal Egyesület jelentős változást élt át. Tagjaink létszáma 13 főre csökkent, a vezetőség megváltozott.

Akkor mi maradt? A töretlen kedv, melyet a népdalok éneklése iránt érünk.

A kezdeti nehézségek után a sikeres talpra állást bizonyítja, hogy az elmúlt évben 10 település 18 rendezvényén vettünk részt. Ezek közül 2 saját szervezésű Népzenei Találkozó, amelyeken nemcsak a környező települések dalkörei vettek részt, hanem messzebből is elfogadták meghívásunkat. A rendezvények sikerét igazolja a jó visszhang, és az, hogy a fellépő tagoknak új ruhákat tudtunk vásárolni.

Ami az idei évet illeti, most sem unatkozunk. Farsangoltunk Csengődön, köszöntöttük a „nagykorúvá vált” Mozgáskorlátozott csoportot Fülöpszálláson. Meghívásnak tettünk eleget Kiskörösön, ahol a Cukorbeteg Országos Találkozóján szerepeltünk. Március 19-én pedig Tabdi községben ünnepeltük az időseket.

Mi vár még ránk? Amit már tudunk, az egy Jótékonyági rendezvény Fülöpszálláson, és egy baráti találkozót Kecskeméten.

Szeretnénk megrendezni ismét a Népzenei Találkozónkat május hónapban, melynek bevételeiből az új tagok fellépő ruháit pótolnánk, valamint cipőket vennénk.

Településünk Falunapjára is készülünk, de ezen kívül számos felkérésünk van még, melyeknek szeretnénk eleget tenni.

Kériné Antal Anett

IDÉZETEK

Bármid van, amire azt mondod, enyém, ne feledd hozzágondolni: kölcsön kaptam. Mert mindenedet az élettől kaptad, s mindenedet vissza kell adnod. (Gárdonyi Géza)

A barátság mélyebben van, mint a szeretet, és mélyebben, mint a szerelem. (Hamvas Béla)

Minden napnak van valamilyen öröme. Neveld rá a szemedet, hogy meglássa azt. (Wass Albert)

A férfiak azért buknak el, mert erősek, az asszonyok azért, mert gyengék. (Jókai Mór)

Az ember akkor ember, ha az összes választási lehetőség közül a legnehezebbet választja. (Bolyai János)

ANYAKÖNYVI HÍREK**Születtek - 2010.:**

Penczu Zsolt – január 16.

(Penczu Zsolt – Gál Melinda)

Gudmon Brigitta – január 23.

(Gudmon Sándor – Baki Brigitta)

Selymes Erzsébet Ilona – február 12.

(Selymes Csaba – Marics Erzsébet)

Fodor Kevin Benett – március 11.

(Fodor Julianna – Pintér József)

Tóth Angéla Lilla – július 11.

(Tóth Szabolcs - Lesenkol Ágnes.)

Kristóf József – augusztus 10.

(Kristóf Sándor - Dobronyi Annamária)

Szalka Maja – november 18.

(Szalka József - Zilahi Beáta)

Születtek - 2011.:

Markó Tamás – február 23.

(Markó Tamás - Csavera Csilla)

Horváth Dávid Attila – március 16.

(Horváth Attila - Szent Ildikó)

VÉRÜKET ADTÁK

A történelem lapjait böngésem. Lásuk, mit rejt a múlt rólunk, nekünk.

1919. június 23. hétfő

Pusztaszentimrén - ma Soltszentimre - szívósan védekeztek az ellenforradalomban résztvevő férfiak.

Viszonozták a tüzelést, amikor le akarták fegyverezni őket a helybéli vöröskatonák. Ez utóbbiak segítséget kértek, és Kiskörös felől egy órán belül megérkezett a zászlóalj erősségű Petzkay-különítmény.

Bekerítették a községet, utcáról utcára, házról házra haladva elfojtottak minden ellenállást.

Razziájuk során letartóztatták Gelencsér Mihályt, Gelencsér Jánost, Almási Józsefet, Kovács Sándort és Szendi Imrét. A különítmény vezetői véstörvénytörvényeknek nyilvánították magukat és ítékezni kezdtek. Halált mondtak a huszonnyolc éves Gelencsér Mihály gazdálkodóra és a hatvan éves Almási József kocsmárosra.

Mindkettőjüket agyonlőtték a helyszínen.

Végigolvasva, sokakban feldereng a felismerés, valóban, volt nekünk két hősünk, akik életüket adták a hazáért. Emléküket megőrizni nemcsak lehetőségünk, de kötelességünk is. Megőrizni, és átadni. Átadni, hogy bár az ember olykor elbukik, de mégis legyőzhetetlen. És ez így lesz, még világ a világ.

Kéri Ferenc

KÖNYVAJÁNLÓ

Itt a tavasz! Persze ezt mindenki tudja, csak azért írom, mert örül az ember lelke egy kis napsütésnek. Van egy újfajta játék a nagy világban, az a lényege, hogy el kell veszítenünk kedvenc könyveinket különböző helyeken. Lehet ez bolt, iskola, munkahely, buszmegálló. Aki megtalálja az talán el is olvassa és ő is ugyanúgy elveszítheti valahol. Ezzel van egy kis gond, az ember lánya nem tart otthon 2-3 példányt a kedvenc könyveiből, bár ez a gondolat cipő vásárlásnál már felmerült bennem. És mi van akkor ha elvesztem a kedvenc Bronte regényemet és egy hét múlva újra el szeretném olvasni, akkor kezdjem el kétségbeesve keresni? Ezt még át kell gondolnom. Lefogadom, hogy kötelező olvasmányt még senki nem veszített el. Gyerekként inkább eldugnánk őket, felnőttként viszont nosztalgiából nem válnánk meg tőle. Játsszunk el a gondolattal, hogy mégis el kap minket a játékszenvedély és elhagyunk itt-ott egy könyvet, lássuk az örök kedvencek listáját.

Jane Eyre, Abigél, Egri csillagok, Száz év magány, Harry Potter, Kisér-tetház, A két Lotti, A csudálatos Mary, Rejtő összes, Karinthy kötet, verses kötetek, Müller Péter összes. Ezek közül nagy valószínűséggel több is megtalálható a kedves olvasóknál is. Akkor viszont nem kell őket elveszteni! De jó, hogy kisütött a nap! Akkor már ki is lehet ülni a kertbe két szép nyárfa alá az árnyékba és olvasni, olvasni...

Sörösné Barna Csilla

Soltszentimre Ma

A Soltszentimre Ma Közéleti Egyesület lapja.

Megjelent 150 példányban.

Felelős kiadó

Kéri Ferenc

Szerkesztő bizottság:

Balog Istvánné,

Bujdosó Istvánné,

Kéri Ferenc

